

1847)

تبریز: قاضی طباطبائی؛ شماره نسخه: بدون شماره ۱۱/۵
بی‌کاء، بی تا [نشریه: ۷-۵۱۸]

← مشترکات و مشتبهات رجال کتاب التهذیب و الاستبصار < الرجال
← المشترك لفظا والمختلف صقعا < المشترك وضعاً و المفترق صقعا

● المشترك وضعاً و المفترق صقعا / ادبیات / عربی
al-muštarak waḍ'-an wa-l muftaraq šuq'-an

یاقوت حموی، یاقوت بن عبدالله، ۵۷۴ - ۶۲۶ قمری
yāqūt-e hemavī, yāqūt ebn-e 'abd-ol-lāh (1179 - 1230)
از ابو عبدالله یاقوت رومی حموی بغدادی است که پس از معجم البلدان ساخته است (دیباچه). نام جاهایی که از جهت لفظ مانند یکدیگر و از جهت مکان جغرافیایی در چند جا می‌باشند، در بیست و هشت کتاب به عدد حروف آغاز نام‌ها، و مطالب بسیار مختصر و فهرست‌وار و گزیده شده از کتاب بزرگ خود مؤلف «معجم البلدان» است.
چاپ: لیدن، محقق: وستفیلد، مؤسسه بریل، ۳۷۰ ص، ۱۲۶۲ ق؛ بغداد، مکتبه المثنی، ۱۹۶۳ م.
[معجم المطبوعات ۱۹۴۲]

۱. ق.م: مرعشی؛ شماره نسخه: ۴۴۶۹
آغاز: الحمد لله الذي تفرد لوحدانته بصفة الاسم وجعل لعباده لتعدادهم وصف المسمى. نسخه: موضعان بضم السين وفتح الراء و ياء ساكنة وراء السرير واد بالحجاز قال كثير: **انجام**: فرحم الله امرأ استفاد منه شاركنا في صالح دعائه و سأل لنا الله المغفرة و التجاوز عن السيئات اذا جاوزنا الاموات.

قطعه‌ای از کتاب از حرف سین پایان آن می‌باشد؛ خط: نسخ، بی‌کاء، تا: شاید قرن ۸؛ مصحح؛ جلد: مقوایی، ۶۹ گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۵×۱۷ سم [ف: ۱۲-۵۶]

۲. تهران: سپهسالار؛ شماره نسخه: ۲۷۵۴
آغاز: بسمله، الحمد لله المتفرد بالصفات و الاسم المتتره عن المشاركة و المكان؛ **انجام**: و قيل له بين في وادي الغاين.
خط: نسخ، کاء: آقا بابا بن محمد مهدی شاه میرزایی، تا: ۱۱ صفر ۱۲۸۶ ق؛ جلد: تیماج، ۴۱۵ گ، ۲۱ سطر (۱۶×۸/۵)، اندازه: ۲۲×۱۵ سم [ف: ۵-۵۷۱]

● المشتري = الرصاصين / کیمیا / عربی
al-muštarī = ar-raṣāšīn

جابر بن حیان، ۱۲۰ - ۱۹۸ قمری

نویسنده در گ ۶۸ شیخ مهدی و در گ ۹۱ مهدی پسر عبدالمراد نوشته شده؛ مصحح، محشی؛ جلد: تیماج، ۶۸ گ (۱-۶۸)، ۲۱ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵ سم [ف: ۲-۶۵۶]
۴. ق.م: فیضیه؛ شماره نسخه: ۹۰/۳

خط: نسخ، کاء: معصوم بن حاج ابراهیم، تا: ۱۲۳۱ ق؛ ۵۱ گ (۷۵-۱۲۵)، ۲۷ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵ سم [ف: ۳-۳۶]
۵. تهران: مروی؛ شماره نسخه: ۶۸۲/۴
کاء: محمد جعفر ساوجی، تا: ۱۲۷۱ ق؛ قطع: خشتی [ف: ۲۹۴]

● مشترکات الرجال (فوائد في تحقيق) / رجال / عربی
muštarakāt-ur riḡāl (fawā'id-un fī taḡhīq-i)

حسینی استرآبادی، محمد علی بن احمد، ۱۰۱۰ - ۱۰۹۴ قمری
hoseynī estarābādī, mohammad 'alī ebn-e ahmad (1602 - 1683)

تاریخ تألیف: ۱۰۸۸ ق
در مصفی المقال (ص ۱۴۰ و ۳۶۸) از دو مشترکات یاد شده که گویا این یکی نباشد. مؤلف می‌گوید که کتاب رجال استرآبادی گرچه خوب است ولی برای معرفت مشترکات بسنده نیست و من هنگامی که به کتاب‌های تهذیب و استبصار می‌نگریستم به این نکات برخورددم و ضمن چند فائده آورددم. (دانش پژوه)

آغاز: بسمله. الحمد لله الحميد المجيد المبدي المعيد ... و بعد فلا يخفى ان بعد المعرفة معرفة رواة آثار اهل البيت.

انجام: اخري اذا ورد الحسين بن سعيد عن القسم ... هذا ما وقفت عليه الآن و لو وقفتي الله تعالى على غير ذلك لالحقته به ان شاء الله و هو الموفق للصواب و اليه المرجع و المآب

۱. کاشان؛ امیر کبیر؛ شماره نسخه: ۱

بی‌کاء، بی تا [نشریه: ۴-۲۵۴]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۹۳۸/۳

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کاء: محمد مؤمن بن سالک الدین یزدی، بی‌کاء، جا: اصفهان؛ محشی؛ کاغذ: سپاهانی، ۲ ص (۵۷-۵۸) [ف: ۸-۵۵۴]

← مشترکات الطریحی < جامع المقال فیما يتعلق باحوال الحدیث و الرجال

● مشترکات کاظمی / عربی

moštarakāt-e kāzemī

استرآبادی، محمد جعفر بن سیف الدین، ۱۱۹۸ - ۱۲۶۳ قمری

estarābādī, mohammad ja'far ebn-e sayf-od-dīn (1784 -

فهرستگان: نسخ‌های خطی ایران (فتخا)؛ جلد بیست و نه؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276267

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰/۱۳

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۶۹۱۳/۵۷

آغاز: الحمد لله الهادی من المبادئ الى القایات، و الصلوه علی سید الرسل فاتح سر الکمال و التکمیل ... و بعد ایها المشتاق الی سیاق الانطباق؛ انجام: هذا آخر ما قصدنا من المرشد. نسال الله تعالی ان لا یخبی الداعی المؤلف مائر هدیاه فی هذا الرساله و یجیره عن الزیغ فی مقاله فانه قدیر بالاجابه المسئله و بها جدیر.
بی کا، تا: ۱۰۸۶ق؛ ۲گ (۱۱۷-۱۱۸ پ) [ف: ۴۷/۱-۲۳]

الافمع استواء افراده فیه متواطی کالاسان.
خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ افتادگی: انجام؛ ۳گ (۱۵۵-۱۵۷ر)،
ابعاد متن: ۲۲×۱۸ [ف: ۲-۳۳۳]

مراصد الاطلاع علی اسماء الامکنه و البقاع < مراصد الاطلاع فی معرفه الامکنه و البقاع

● مراصد الاطلاع فی معرفه الامکنه و البقاع / جغرافیا /

عربی

marāšid-ul iṭṭilā' fī ma'rifat-il amkana-ti wa-l biqā'

یاقوت حموی، یاقوت بن عبدالله، ۵۷۴ - ۶۲۶ قمری
yāqūt-e hemavī, yāqūt ebn-e 'abd-ol-lāh (1179 - 1230)
وابسته به: معجم البلدان فی معرفه المدن و القرى و الخراب و العمار و السهل و الوعر من کل مکان؛ یاقوت حموی، یاقوت بن عبدالله (۵۷۴-۶۲۶ق)

مختصری است از کتاب «معجم البلدان» خود مؤلف و اضافاتی نیز دارد.

آغاز: الحمد لله المتفرد بالصفات و الاسم ... اما بعد فقد الفت الكتاب الكبير المسمى بمعجم البلدان فی معرفه المدن انجام: بین بالفتح ثم السكون و آخره نون عین بواد یقال له جوزان و قیل واد بین ضاحک و ضویحک و قیل بئر فی بلاد خزاعة و قیل موضع قرب بدر و قیل بئر فی وادی العشار.
چاپ: مشار عربی، ص ۸۳۰؛ طهران، سنگی، بی ناشر، ۱۳۱۵ق، وزیری، ۴۲۹+۱ص

[مشار ۸۳۰؛ معجم المطبوعات ۱۹۴۲ و ۱۶۱؛ الذریعه ۲۹۹/۲۰؛ کشف الظنون ۱۷۳۳/۲]

۱. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۰۱۸

خط: نسخ، کا؛ محمد صادق بن محمد علی یزدی، تا: ۱۲۳۶ق، برای عبدالحسین خان؛ جلد: میشن، ۲۶۵گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۶/۸×۱۶/۲سم [ف: ۱-۴۸۶]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۲۲۵

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا؛ کاظم شیرازی بن ملا مهدی شیرازی، تا: پنجشنبه ۲۹ جمادی الاول ۱۲۶۷ق، جا: تهران، برای شاهزاده امامقلی میرزا؛ مجلد: تملک؛ عبدالعالی میرزا احتشام الدوله؛ جلد: تیماج، ۲۲۷گ، ۲۹ سطر، اندازه: ۲۷/۵×۱۵سم [ف: ۲۵-۲۲۶]

● مراصد الاطلاع فی معرفه الامکنه و البقاع = مراصد

الاطلاع علی اسماء الامکنه و البقاع / جغرافیا / عربی

marāšid-ul iṭṭilā' fī ma'rifat-il amkana wa-l biqā' =

marāšid-ul iṭṭilā' 'alā asmā'-il amkana wa-l biqā'

سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ قمری

مرشد الدلائل فی کشف دقائق الرسائل < حاشیه فرائد الاصول

● مرشد الدلائل فی کشف دقائق الرسائل / اصول فقه /

عربی

marāšud-ud dalā'il fī kašf-i daqā'iq-ir rasā'il

تفرشی، احمد بن حسین، ق ۱۴ قمری

tafrešī, ahmad ebn-e hoseyn (- 20c)

وابسته به: فرائد الاصول = الرسائل = رسائل شیخ انصاری؛ انصاری، مرتضی بن محمد امین (۱۲۱۴-۱۲۸۱)
تاریخ تألیف: ۱۳۰۱ق

حاشیه و شرح مفصلی است با عناوین «قوله - قوله» بر کتاب «رسائل = فرائد الاصول» استاد شارح شیخ مرتضی انصاری و بیشتر آن توضیحی با رد و ایراد در گفته های استاد. تحریر اول این کتاب در دو جلد به سال ۱۳۰۱ به پایان رسیده است.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۸۷۸

آغاز: الحمد لله ذی المجد و الجلال و الجود و النوال الذی مهد لنا اصولاً و قواعد لتهدیب مسائل الحرام و الحلال

دارای بحث استصحاب و تعادل می باشد و سلخ شوال ۱۳۰۶ در نجف اشرف پایان یافته و گویا تحریر دوم این بخش است؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۴، در عصر مؤلف؛ با نسخه مؤلف در سال تألیف مقابله شده؛ جلد: تیماج، ۱۱۹گ، ۲۸ سطر، اندازه: ۳۰×۲۱سم [ف: ۵-۳۰۴]

● مراصد الأذهان فی مسائل علم المیزان / منطق / عربی

marāšid-ul aḏhān fī masā'il-i 'ilm-il mīzān

قرزلجی، محمد حسن بن علی

qezeljī, mohammad hasan ebn-e 'alī

مختصری است در موضوع علم منطق دریک «مقدمه» و سه «مرصد» و یک «خاتمه».

قم؛ معصومیه؛ شماره نسخه: ۷۴۲/۴

آغاز: الحمد لله الذی لم یحیط بحقیقه ذاته احد، و لم یرسم و احد وصول کهنه الجمیله فی ضمیره بحد؛ انجام: فمع الشخص علم و

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فخا)، جلد بیست و نه، به کوشش، مصطفی درایتی، تهران

DIA 276267

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳